

Acció Ciutadana

Setmanari Republicà Federal

Olot, 1 Març 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Administració, Concentració Republicana — Any I.— Núm. 1

SALUT!

DESPRÉS de sis anys i mig d'abstenció política en que moltíssims aspectes de civilitat han quedat esclafats sota el pes de la injustícia caciquil i particularista suministrada al poble per els que estaven al poder ben contràriament a la voluntat unànim de tothom, un sobtat, encara que esperat, canvi de règim, ha sadollat d'esperit els pulmons dels homes lliures i aquests incansablement voguen amb una extraordinària densitat de vida vers una excitació popular capaç de foragitar tots els prejudicis constituïts que obscureixen els camins de l'avenç franc i noble del progrés.

No es tracta pas de tornar a l'estat de coses d'abans del règim d'exepció, aleshores sis anys i mig d'inhibició no haurien pas augmentat en gaire el nostre nivell cultural, ara es tracta de consolidar un ambient digne que respongui a totes les exigències racials, i tothom que accepti com a punt dens de civilitat la possessió d'un concepte lliberal de les coses ha de portar per aquesta dignificació el seu màxim esforç.

Es amb aquest afany que nosaltres sortim a la palestra com a portaveu de la nostra esquerra política, no desitgem actuar com a clarins d'estridència, ja que aquesta no té pas possibilitats de conuiu amb la nostra concessió de veritats, però cal definir, som republicans federals per ésser aquesta la forma actualment més justa de govern; la monopolització de l'estat és un absurd que els pobles que van a la vanguardia de la civilització han cuitat a eliminar, per tant el nostre ideal, basant-se en punts ben llunyans, és tan respectable com tots els altres, que no n'estiguin mancats, i ho advertim a la premsa local—que salutem amb cortesia—per si alguns elements d'ella ja per el sol fet de tractar-se d'un periòdic lliberal poden mostrar-se disposats a emprendre una lluita contra nosaltres, si així fos, de esser-nos necessari, estem decidits a defensar les nostres conviccions amb la forma que exigeixin les circumstàncies.

Amic lector, company d'idea, obrer que dignifiques l'existència amb la suó del teu front; us saludem amb tot l'entusiasme de la nostra joventut i de la nostra força ideal, venim a omplenar en la nostra ciutat un buit que ha de donar-nos un aspecte noble i ens oferim ben incondicionalment per tots els vostres problemes.

Sols ens manca ara la vostra ajuda.

L'ORDRE

Una estadística de tots els errors esdevinguts en la humanitat en perjudici de l'ordre, motivats per la imaginació massa exaltada dels que haurien immolat totes les aspiracions de justícia condicionades a l'únic anhel de no pertorbar-lo, ens donaria un rendiment que faria escriure.

Mantenir l'ordre. Evitar desordres. Que l'ordre no sigui alterat. Qui és que gosarà declarar-se enemic d'aquest paradisiac benestar, de la vida suau, de les bones digestions i de la pau i tranquil·litat més absolutes?

Els desesperats que es llençaren al carrer a cremar la Bastilla durant la Revolució Francesa i el poble rus que tombà l'imperi dels Tzars i els irlandesos que volien alliberar la seva Patria del jou anglès, eren homes enemics de l'ordre? La revolta dels remences que esclatà en la nostra comarca contra els abusos dels senyors feudals, amb sobrada raó, també era promoguda per enemics de l'ordre?

Abans de contestar aquestes preguntes cal fer-ne alguna de fonamental. Que vol dir ordre?

Per quins camins s'obté? Ordre, quietud, pau i tranquil·litat són coses per tothom desitjades. Que vol dir ordre i per quins camins s'obté, són coses per molts ignorades. Per molts que tenen aquesta santa paraula en el prgrama i que en segueixen amb tota la fressaderia, amb tota la inconsciència els més oposats camins per obtenir-lo o per conservar-lo.

Investigant a fons la majoria de desordres arribarem a la conseqüència que els abusos desordenats són la principal llavor de les alteracions que l'ordre sofreix.

Conservar l'ordre és per molts homes refractaris a la veritat i a la lògica la construcció de presons i presiris i l'augment del cos de policia i Guardia civil. La por i els càstigs, la reclusió i les cargues a la via pública, els exils i les deportacions són, per aquests homes, les maneres usuals per garantir l'ordre.

Les responsabilitats dels desordres cauen sovint damunt dels que així pensen i dels que així obren. Són enemics de l'ordre els governants que en lloc d'estudiar i solucionar amb equitat i justícia les causes de descontentament,

Abans de la tempesta s'alça impetuosament i per última vegada tot allò que després ha de restar per sempre humiliat en el fang.

Goethe

van per ofegar-les amb repressions després de fer el sord als clams del poble.

La història ens conta lluites religioses, socials o polítiques que han dut vessaments de sang. Els cristians que morien a Roma devorats per les feres i els ciutadans que la Inquisició espanyola martiritzava no eren pas enemics de l'ordre. Uns i altres donaven la vida per llurs conviccions i segurament que els seus respectius butxins els motejaven de «pertorbadors de l'ordre». Els vertaders pertorbadors de l'ordre cometent aquells esgarriñosos crims contra el pensament i contra la voluntat, estaven creguts que mataben ideals i sols feien que revifar-los.

Encara avui persisteixen greus equivocacions sobre l'ordre. No pas pocs són els que el tenen sempre a flor de llavis i que com en les cases que no es netegen mai, temen el soroll, el moviment, els canvis i no volen que es toqui ni una palla de terra. Prefereixen pols i teranyines i demanen amb la més lleugera irresponsabilitat que siguin tancats amb pany i clau en les presons més infectes, els que s'atreveixin a intentar tocar cap cosa del seu lloc. No s'han aturat mai ni un sol moment a pensar serenament en la garantia més eficaç, en la següent columna que li cal a l'ordre per a subsistir: una justícia sense falsificacions, conscient i humana.

DOMENEC ORDEIG

Homenatge

Al veure la llum un periòdic d'acció republicana considerem com un deure honorà la memòria de don Joan Deu Ros, entusiasta propagador i organitzador del partit republicà federal a l'any 1863.

Ell fou el primer alcalde elegit a la nostra ciutat per sufragi universal, dret guanyat per la revolució de Setembre de 1868, per la gran simpatia en que comptava amb els elements democràtics ocupà aquest càrrec fins a l'any 1873.